

[Egon Jensen]

for må jeg på socialdemokratiets vegne afvise forslaget og sige, at vi skriver altså 1981 og ikke 1960. De økonomiske muligheder, hvor gode intentionerne end kan være, er ikke til stede for en sådan reform.

Henrik Toft (V):

Venstre tager afstand fra lovforslag nr. L 170, og så kan jeg i øvrigt henholde mig til de bemærkninger, som de to foregående talere har gjort til forslaget.

Derudover vil jeg gerne sige, at forslaget er i strid med venstres ønsker om, at alle, som gerne vil eje den jord, hvorpå deres bolig er placeret, kan få mulighed for at få dette ønske opfyldt. Derfor finder jeg ingen grund til at gå mere ind i forslagets øvrige paragraffer, selv om det kunne være fristende at bore lidt i det rimelige i både at betale jordrente og grundskyldsskatter; at betale grundskyld af værdier, som man aldrig har mulighed for at erhverve som ejendom, er der da vist meget få der kan finde rimelighed i.

Med disse få bemærkninger skal jeg herved på venstres vegne afvise forslaget, og jeg vil gerne gøre det ved at citere, hvad venstres ordfører, hr. Thisted Knudsen, sluttede af med ved førstebehandlingen af det lignende forslag den 12. maj 1960. Det står i folketingets forhandlinger, sp. 5577:

»Den bedste skæbne, der kunne vederfares dette lovforslag, er efter mit skøn, at det under udvalgsarbejdet må dø i stilhed. Til dette skal vi efter evne medvirke.«

Karen Thurøe Hansen (KF):

Da mit partis ordfører er optaget af møde andetsteds her i huset, skal jeg på hans vegne tillade mig at fremkomme med det konservative folkepartis synspunkter.

Det er klart, at ethvert parti har brug for nu og da at fremhæve sit ideologiske grundlag, så det ikke skal forsvinde i døgnets trælse hverdag. Det er, hvad Danmarks retsforbund gør med dette forslag. Det er partiets ret, og man kunne også fristes til at sige dets pligt.

Ved forslaget pålægges man bl. a. landets kommuner en fast praksis, hvorefter de skal afhænde den jord, de er i besiddelse af. Det er et »skal«-forslag over for kommunerne, noget, jeg troede lå retsforbundet fjernt. Men

naturligvis kan det være nødvendigt, da man næppe på anden måde kan få kommunerne til at acceptere fremgangsmåden.

Efter vor opfattelse er det forkert at binde kommunerne på denne måde, hvorefter de skal købe på gammel facon og skaffe kapital til disse køb, men afhænde på jordrentevilkår. Spørgsmålet er vel, om man ikke kan hævde, at en kommune, der har købt jord, er fuldstændig som en privat ejer, og, hvis jeg har ret i dette, om man så kan pålægge dem en sådan indskrænkning i ejendomsretten.

Ja men, siger forslagsstillerne så, vi ved, at kommunerne kommer ud i nogle økonomiske problemer, hvis dette forslag gennemføres, men det er så op til staten, den udtømmelige statskasse, at sikre, at kommunerne, der jo som sagt skal handle på gammeldags betingelser, får lån, som kan gøre, at de fortsat kan skaffe sig jord til byudvikling, udstykning, offentlige formål, og hvad der ellers er tale om.

Men betyder en sådan fremgangsmåde ikke, at staten også her får en helt afgørende indflydelse på den jordpolitik, kommunerne kan eller måske rettere skal føre? Uanset hvilke neutrale regler man eventuelt kan opstille, ligger der sikkert her en betydelig risiko for, at kommunerne bliver sorteper i dette spil. Måske kan man endog tænke sig, at der er kommuner, som bliver mere tilbageholdende i deres jordpolitik, end det egentlig er ønskeligt ud fra en helhedsbetragtning.

Jeg er ikke i tvivl om, at dette forslag rent teknisk er veludformet. Det manglede for øvrigt også bare, når man arbejder med sin hjertesag, med noget, der næsten er et monopolagtigt speciale.

Men hvad angår det konservative folkeparti, skal jeg blot sige, at partiet er modstander af disse evigtvarende byrder og andre indskrænkninger i den frie omsætning af jord, og jeg kan derfor allerede nu ved første behandling meddele, at vi ikke kan støtte dette forslag.

Knud Lind (FP):

Da vor ordfører ikke er til stede, skal jeg kort oplyse, at fremskridtspartiet principielt er imod statseje af jord, også når det drejer sig om kommunerne. Der ville blive to slags jordejeforhold med retsforbundets forslag. Det kan, som ministeren og andre har sagt,